ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΒΙΒΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Ἡ ἑταιρία αὕτη σκοπὸν ἔχει τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς τακτικῆς καὶ συστηματικῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν. Πρὸς τοῦτο ἔχει τυπώσει κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον προσδιορίζει ἓν τεμάχιον τῆς Ἁγίας Γραφῆς δι' ἑκάστην ἡμέραν· ἓν δ' ἀντίτυπον τοῦ καταλόγου τούτου δίδεται εἰς ἕκαστον μέλος τοῦ Συνδέσμου. Εἶναι εὐχάριστον τῷ ὄντι εἰς τὰ παιδία νὰ γνωρίζωσιν ὅτι τόσα ἄλλα παιδία, εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, καὶ διαφόρους ὁμιλοῦντα γλώσσας ἀναγινώσκουν τὸ αὐτὸ χωρίον τῆς Ἁγ. Γραφῆς τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ὄπισθεν ἑκάστου καταλόγου εἶναι τυπωμέναι διάφοροι ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας πρέπει ἕκαστον παιδίον νὰ κάμνῃ εἰς ἑαυτὸ μετὰ τὴν ἡμερησίαν ἀνάγνωσιν τῆς Γραφῆς· μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ αἱ ἑξῆς:

Α'. Τί ἀνέγνωσα σήμερον περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐμαυτοῦ;

Β'. Τί ἀνέγνωσα σήμερον, μὲ τὸ ὁποῖον πρέπει, διὰ τῆς Θείας Βοηθείας, νὰ προσπαθήσω νὰ συμμορφωθῶ;

Γ'. Περὶ ποίων ἁμαρτιῶν ἀνέγνωσα σήμερον, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀποφεύγω;

Δ'. Ἔχω ἀναγνώσει σήμερον κάμμίαν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμέ;

Ε'. Ὑπάρχει κάμμία προσευχὴ ἐν τῷ χωρίῳ, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσα, τὴν ὁποίαν νὰ δύναμαι νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὸν Θεὸν μὲ πίστιν; κτλ. κτλ.

Αἱ ἐρωτήσεις αὗται οὐδὲν ἄλλο σκοποῦν εἰμὴ τὸ νὰ βοηθοῦν τὰ παιδία, νὰ ὠφελῶνται ἀφ' ὅσα ἀναγινώσκουν ἐκ τῶν Θείων Γραφῶν.

Ὁ Σύνδεσμος οὗτος συνεστήθη τῷ 1879 ἐν Ἀγγλίᾳ, ἤδη δὲ περιλαμβάνει ὡς μέλη 90,000 παιδίων ἐν μόνῃ τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ, ἔχει δὲ κλάδους ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, Γαλλίᾳ, Ἱσπανίᾳ, Βελγίῳ, Γερμανίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ἑλβετίᾳ, Ρωσσίᾳ, Αὐστραλίᾳ, καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Κίνᾳ, καὶ ταῖς Ἰνδίαις.

Ἡμεῖς ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλληνοπαίδων θὰ εὑρεθοῦν πολλοὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ γείνουν μέλη τοῦ καλοῦ τούτου συνδέσμου. Προτείνομεν δὲ εἰς τοὺς μικροὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων νὰ σχηματίσουν κατὰ πόλεις ἐπιτροπὰς λαμβάνοντες τὴν πρωτοβουλίαν οἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἑλλάδος—ταῖς Ἀθήναις· τούτου γενομένου, ἂς ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τοὺς ἄλλους κλάδους πρὸς ἀναγνώρισιν αὐτῶν.

—Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας ἐξετάσεις τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων τῆς Νέας Ὑόρκης ἐκ τῶν 800 ἀρρένων, 360 μόνον ἠξιώθησαν τοῦ βαθμοῦ 75ο/ο (ὑπολογιζομένου τοῦ 100 ὡς «ἄριστα») καὶ προήχθησαν, ἐνῶ ἐκ τῶν 923 κορασίων τὰ 660 ἔλαβον τὸν βαθμὸν τοῦτον καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν τινὰ ἔλαβον καὶ 95 καὶ μία 98. Ἐκ τούτου δύναται νὰ κρίνῃ τις ὅτι τὰ κοράσια τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἐξυπνότερα ἀπὸ τὰ ἀγόρια!

—Κατά τινα στατιστικὴν, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰαπωνίας εἶναι 36,358,984. Αἱ τρεῖς κυριώτεραι αὐτῆς πόλεις, τὸ Τοκιὸ, τὸ Κιοτὸ, καὶ ἡ Ὀσάκα, μεταξὺ τῶν μεγίστων τοῦ κόσμου πόλεων, ἔχουσι πληθυσμὸν ἡ μὲν πρώτη 979.084, ἡ δὲ δευτέρα 830,829 καὶ ἡ τρίτη 587,988.

—Ὑπάρχει ἐν Ὀσναβρύκκῃ τοῦ Ἀννοβέρου Φιλική Ἑταιρεία ἐξ 684 μελῶν, ἥτις προτείνει νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν λύσιν τῶν ἐρίδων χωρὶς νὰ καταφεύγωσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ δικαστήρια.

Κατὰ τὸ παρελθὸν δ' ἔτος ἐκ τῶν 25 διαφορῶν, ἐν αἷς ἀπετάθησαν πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ταύτην, αἱ 23 εἰρηνικῶς διελύθησαν.

—Ἐσχάτως ἐπωλήθη ἐν Ἀγγλίᾳ μικροσκοπικὴ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ἰακώβου τοῦ Α', ἀντὶ 2835 λιρῶν στερλινῶν, καθὼς καὶ ἓν γραφεῖον τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ', πρὸς 1407 λίρας. Ὡσαύτως δύο κομμωτικαὶ τράπεζαι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἐπωλήθησαν ἀντὶ 3150 λιρῶν, ἓν ἀνάκλιντρον τῆς αὐτῆς ἐποχῆς πρὸς 1176 λίρας· μία μεγάλη, ὡραιότατα ἐσολισμένη, γεγλυμμένη καὶ κεχρυσωμένη κλίνη τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ', ἀντὶ 1155 λιρῶν στερλ.

— Εἷς Καθηγητὴς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ δίδει τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

Ὅταν εἰσέλθῃ κόνις εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἄπεχε τοῦ νὰ τοὺς τρίβῃς καὶ ῥίψον ὕδωρ εἰς αὐτοὺς, ἵνα μὴ πρησθῶσιν.

Ἐὰν τυχὸν εἰσέλθῃ ζωύφιόν τι εἰς τὸ οὖς σου, ἔκβαλε αὐτὸ διὰ χλιαροῦ ὕδατος, μηδέποτε μεταχειρίζου πρὸς τοῦτο ἐργαλεῖον σκληρόν.

Ἐὰν κοπῇ ἀρτηρία τις, σφίγξον τὸ μέρος ἄνωθεν τῆς τομῆς, ἐὰν δὲ φλὲψ, τὸ μέρος κάτωθεν τῆς τομῆς.

Ἐὰν σοὶ ἐπέλθῃ βῆξ, κατάπεσον ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν χειρῶν σου καὶ βῆχε.

Ἐν περιπτώσει μικρᾶς πυρκαϊᾶς, σβέσον τὸ καιόμενον μέρος διὰ τῆς ἐπιθέσεως ὑγρᾶς πατανίας ἢ ἐφαπλώματος· καὶ μηδέποτε χύσῃς ὕδωρ διότι, ἐὰν π. χ. καίηται πετρέλαιον· τὸ ὕδωρ τὸ ἀραιώνει καὶ οὕτω διαδίδεται τὸ πῦρ ἐπὶ πλέον, Ὅταν δὲ πρόκηται νὰ διέλθῃς διὰ μέσου πυκνοῦ καπνοῦ, λάβε μίαν καλὴν ἀναπνοὴν, καὶ σκύψας δίελθε, ἐὰν ὅμως εὑρίσκηται ἐκεῖ ἀνθρακικὸν ὀξὺ, τότε περιπάτει ὄρθιος

Ἐὰν σοὶ ἐπέλθῃ ἀποπληξία, τεῖνε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμά σου ὄρθιον, ἐὰν δὲ λιποθυμία, πέσον ὕπτιος.

Ἀλλ' ὅπερ πάντων τελεσφορώτατον· « μία οὐγγιὰ προνοίας εἶναι καλλιτέρα μιᾶς ὀκάδος θεραπείας.»

— Οἱ Αἰγύπτιοι τὸ πάλαι παρίστων τὸ ἀδύνατον, ὡς ἄνθρωπον περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἡμεῖς ὅμως γνωρίζομεν Ἕνα, Ὅστις περιεπάτησεν ἐπὶ τῶν κυμάτων. Ἡ εἰκὼν λοιπὸν τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων παριστᾷ μὲν τὸ ἀνθρωπίνως ἀδύνατον, μᾶς διδάσκει ὅμως ὅτι «τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατὰ εἶναι παρὰ τῷ Θεῷ.»

— Ὑπῆρχέ ποτε ἐν Κίνᾳ Μανδαρῖνος (Κυβερνητικὸς ὑπάλληλος) ὅστις πολὺ ὑπερηφανεύετο διὰ τὰ πλούτη του καὶ ἠγάπα νὰ παρουσιάζηται δημοσίως κεκαλυμμένος ὑπὸ ἀδαμάντων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων.

Γέρων τις πονηρὸς, ὅταν τὸν ἔβλεπε καθ' ὁδὸν τὸν ἠκολούθει πάντοτε καὶ τῷ ἔκαμνε πολλὰς ὑποκλίσεις. Ἡμέραν τινὰ τὸν ηὐχαρίστησε ῥητῶς διὰ τὰ «διαμάντια» ὅπου τοῦ ἔδωκε.

«Τί λέγεις, ἀνόητε,» ἀνέκραξεν ὁ Μανδαρῖνος, «πότε σοῦ ἐχάρισα ἐγὼ ἀδάμαντας;»

«Δέν μου τὰ ἐχάρισες τῷ ὄντι,» ἀπήντησεν ὁ πονηρὸς γέρων, «ἀλλὰ μὲ ἀφίνεις καὶ τὰ βλέπω· ἐπειδὴ δὲ καὶ σὺ δὲν κάμνεις ἄλλην χρῆσιν αὐτῶν εἰμὴ νὰ τὰ κυττάζῃς, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ἐξ ἴσου τὰ ἔχομεν· ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι σὺ μὲν κάμνεις τὸν κόπον νὰ τὰ φυλάττῃς, ἐγὼ δὲ ὡς ἀπηλλαγμένος τῆς τοιαύτης φροντίδος οὔτε σὲ ζηλεύω, οὔτε αὐτὰ ἐπιθυμῶ!»

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία πόλις ἀναφέρεται ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡς σπαρθεῖσα μὲ ἅλας;
2. Ποίας πόλεως ἀπηγορεύθη ἡ ἀνοικοδόμησις, καὶ ποῖος παρέβη τὴν ἀπαγόρευσιν;
3. Ἐκ ποίας πόλεως ἐξεδιώχθη ὁ Χριστὸς ὑπὸ τῶν κατοίκων αὐτῆς;

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῶν τυπογραφείων Λακωνίας καὶ Ἀνδρέου Κορομηλᾶ 1882 — Β', 344.